

Семовы, а Семь продѣжи думѣ-тѣ
«си —

То бѣ *сознание*, Анди. Кога азъ имахъ намѣреніе да довиѣ Ели-
зѣ, азъ мысляхъ, че и Господарь-тѣ
сѣще-то желеіе Нѣ кога азъ ви-
дѣхъ, че Госпожа-та желеіе про-
тивно-то, ето че друго по голѣмо
сознание ся іави — зачто-то
всѣкый чловѣкъ повече придобыва
кога іе на странѣ-тѣ на Господарь-
кѣ-тѣ — И така ты видишь че азъ
не отстѣпамъ отъ пѣть-тѣ си и си
дрѣжиѣ сознание-то и принципи-ти.
Да, принципи-ти, каза Семъ вспа-
хель и улови іеднѣ шыѣ отъ кокош-
кѣ; и за шо ни сѣ тыіе принципы
ако не гы дрѣжимъ добръ, желалъ
быхъ да знаіѣ? Ну, Анди, проумѣ-
вашь ли сега, за шо неземешъ тѣіѣ
кость, тѣа още не іе свѣсѣмъ о-
глозгана.

Събрание-то бѣ зѣанало въ
уста-та Семови, и той непрѣставаше
да приказва. —

Другари негритяне, той-зи пред-
метъ, поченѣ да говори Семъ, си-
речь шо іе постоіанство и вѣрдость
не може всѣкый да го проумѣ. Ето
видите ли кога чловѣкъ и день и ношь
стои за іедно нѣщо, Та на утрѣ
желеіе противно-то то спра-
ведливо казвѣтъ че той-зи чло-
вѣкъ нѣма постоіанство. — Подаи ми
іедно парче отъ питѣ-тѣ, Анди. Нѣ
нека вникнемъ въ това дѣдо. Надѣ-
іѣ сѣ че Господари-ты и госпожи-
ти ще мя простѣтъ ако употрѣбиѣ
іедно просто сравнение. Ето азъ о-

цывамъ да ся искачѣ на іеднѣ ку-
пѣ сѣно. Добръ, а приставамъ стѣ-
бѣ-тѣ отъ іеднѣ странѣ и виждамъ
че не іе възможно; азъ іѣ приста-
вамъ отъ другѣ странѣ. Не ли іе то-
ва постоіанство? азъ имамъ постоіан-
ство зачто-то ся качувамъ отъ коіѣ-
то странѣ стои стѣба-та проумѣ-
вате ли Вы сега? всица Вы.

— » Господь іединѣ знаіе на ко-
іе нѣщо си ималъ ты постоіанство,
избѣбра чина Хлоіа; коіа-то стоіаше
и слушіаше мѣчшикомъ, вечерніа-та
веселба подирь свѣщенно-то Писани-
іе не й бѣ по срдце.

Наистинѣ! каза Семъ, като
станѣ отъ трапезѣ-тѣ ситѣ отъ іа-
стиіе и отъ славѣ. Да, драгы мои
другари граждане, и Госпожи отъ
женскѣ странѣ вѣобще, азъ имамъ
принципи, и ся голѣмѣіѣ сѣ тѣхъ и
крѣико гы дрѣжиѣ — п всѣчко шо
мыслѣ іе принципъ, азъ стоіѣ за
тѣхъ; и не мя іе грыжіа, ако мя из-
горіѣтъ живѣ; азъ ще влѣзѣ въ о-
гнь-тѣ и ще изыкамъ; азъ проли-
вамъ тука крѣвь-тѣ си за мои-ти
принципи, за моіе-то отечество за
интереси-ти на общество-то.

Е добръ, добръ, каза чина Хло-
іа, іединѣ отъ твои-ти принципи не
щели бы да идешъ днешъ да лѣгнешъ
да спишь, п да не дрѣжишь тука
народѣ-тѣ до заріѣ. Ей вы момчета,
ако нещете да вы истласкѣтъ отъ
тука, врьвѣте си скоро.

— Негритяне! каза Семъ, и из-
дигѣ вѣіѣкѣ-тѣ, коіа-то носіаше на
главѣ-тѣ си за шлѣкѣ на мѣсто,